

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Teil II

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 30. Dezember 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 30 grudnia 1940 r.	Nr. 77
------	--	--------

Tag dzień	Inhalt / T r e s ć	Seite strona
4. 12. 40	Tarifordnung zur Änderung der Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement vom 24. April 1940 und der Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement vom 25. April 1940. (Wegfall der Beschränkung von Mehrarbeitszuschlägen im öffentlichen Dienst.) . . . . . Ordynacja Taryfowa celem zmiany ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 kwietnia 1940 r. i ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników i pracownic fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 25 kwietnia 1940 r. (Zniesienie ograniczenia dodatków za pracę nadliczbową w służbie publicznej.) Rejestr taryfowy nr. 11/1)	563
5. 12. 40	Anordnung über Schlachtwertklassen auf den Viehmärkten . . . . . Zarządzenie o klasach wartości ubojowej na targach na bydło	564 564
15. 12. 40	Anordnung über die Bewirtschaftung von Geflügel . . . . . Zarządzenie o gospodarowaniu drobiem	565 565

Tarifordnung

zur Änderung der Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement vom 24. April 1940 und der Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement vom 25. April 1940.

(Wegfall der Beschränkung von Mehrarbeitszuschlägen im öffentlichen Dienst.)

(Tarifregister Nr. 11/1).

Vom 4. Dezember 1940.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGB. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (Verordnungsblatt GGB. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Im § 2 Abs. 3 der Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (D. I, Tarifregister Nr. 3/3) vom 24. April 1940 (Verordnungsblatt GGB. II S. 270) kommt der letzte Satz, im § 3 der Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffent-

Ordynacja Taryfowa

celem zmiany ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 kwietnia 1940 r. i ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników i pracownic fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 25 kwietnia 1940 r. (Zniesienie ograniczenia dodatków za pracę nadliczbową w służbie publicznej).

(Rejestr taryfowy nr. 11/1).

Z dnia 4 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP, str. 13) w połączeniu z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP, II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

W § 2 ust. 3 ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (O. T. I., rejestr taryfowy nr. 3/3) z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP, II str. 270) odpada zdanie końcowe, zaś w § 3 ordynacji taryfowej

lichen Dienst im Generalgouvernement (D. II, Tarifregister Nr. 1/2) vom 25. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 272) der Absatz 3 in Wegfall.

§ 2

Die Tarifordnung tritt mit Rückwirkung ab 1. Dezember 1940 in Kraft.

Krakau, den 4. Dezember 1940.

Der Leiter der Abteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Fraendorfer

dla praconiów i pracowników fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (O. T. II., rejestr taryfowy nr. 1/2) z dnia 25 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 272) ustęp 3.

§ 2

Ordynacja taryfowa wchodzi w życie z mocą obowiązującą wstecz od dnia 1 grudnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 4 grudnia 1940 r.

Kierownik Wydziału Pracy w Rządzie
Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Fraendorfer

Anordnung

über Schlachtwertklassen auf den Viehmärkten.

Vom 5. Dezember 1940.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63) bestimme ich:

§ 1

Auf den Schlachtviehmärkten (§ 5 Abs. 2 der Fünften Durchführungsvorschrift vom 20. Januar 1940 zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement [Verordnungsblatt GGP. II S. 37]) wird das Schlachtvieh in Schlachtwertklassen eingereiht. Die Einreihung erfolgt durch Schlachtwertklassenausschüsse. Die Mitglieder der Schlachtwertklassenausschüsse werden vom Distriktschef auf Vorschlag des Marktleiters ernannt und abberufen.

§ 2

Es werden folgende Schlachtwertklassen gebildet:

1. Rinder.

A. Ochsen.

Klasse

- a) vollfleischige, ausgemästete, höchsten Schlachtwertes,
- b) sonstige vollfleischige,
- c) fleischige,
- d) gering genährte.

B. Bullen.

Klasse

- a) jünaere, vollfleischige, höchsten Schlachtwertes,
- b) sonstige vollfleischige oder ausgemästete,
- c) fleischige,
- d) gering genährte.

C. Kühe.

Klasse

- a) jünaere, vollfleischige, höchsten Schlachtwertes,
- b) sonstige vollfleischige oder ausgemästete,
- c) fleischige,
- d) gering genährte.

D. Färsen.

Klasse

- a) vollfleischige, ausgemästete, höchsten Schlachtwertes,
- b) vollfleischige,
- c) fleischige,
- d) gering genährte.

Zarządzenie

o klasach wartości ubojowej na targach na bydło.

Z dnia 5 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 63) postanawiam:

§ 1

Na targach na bydło rzeźne (§ 5 ust. 2 piątego postanowienia wykonawczego z dnia 20 stycznia 1940 r. do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie [Dz. rozp. GGP. II str. 37]) dzieli się bydło rzeźne na klasy wartości ubojowej. Podziału na klasy dokonują komisje klasyfikacji wartości ubojowej. Członków komisji klasyfikacji wartości ubojowej mianuje i odwołuje Szef Okręgu na wniosek kierownika targu.

§ 2

Tworzy się następujące klasy wartości ubojowej:

1. Bydło rogate.

A. Woły.

Klasa

- a) pełnomięsiste, wytuczzone, o maksymalnej wartości ubojowej,
- b) inne pełnomięsiste,
- c) mięsiste,
- d) mało odżywione.

B. Buhaje.

Klasa

- a) młodsze, pełnomięsiste, o maksymalnej wartości ubojowej,
- b) inne pełnomięsiste lub wytuczzone,
- c) mięsiste,
- d) mało odżywione.

C. Krowy.

Klasa

- a) młodsze, pełnomięsiste, o maksymalnej wartości ubojowej,
- b) inne pełnomięsiste lub wytuczzone,
- c) mięsiste,
- d) mało odżywione.

D. Jałowki.

Klasa

- a) pełnomięsiste, wytuczzone, o maksymalnej wartości ubojowej,
- b) pełnomięsiste,
- c) mięsiste,
- d) mało odżywione.

2. Schweine.

Klasse

- a) von 150 kg Lebendgewicht und darüber,
- b¹⁾ „ 135 „ — 149,5 kg Lebendgewicht,
- b²⁾ „ 120 „ — 134,5 „ „
- c) „ 100 „ — 119,5 „ „
- d) „ 80 „ — 99,5 „ „
- e) unter 80,0 „ „
- g¹⁾ fette Specksauen,
- g²⁾ andere Sauen,
- h) Eber,
- i) Altschneider.

3. Kälber.

Klasse

- a) beste Mast- und Saugkälber,
- b) mittlere Mast- und Saugkälber,
- c) geringere Saugkälber,
- d) geringe Kälber.

4. Schafe.

Klasse

- a) beste Mastlämmer und Masthammel,
- b) geringere Mastlämmer und Masthammel,
- c) Schafe.

§ 3

Mit Genehmigung des Leiters der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements kann auch auf den Viehmärkten (Kreisviehmärkten) — § 5 Abs. 1 der Fünften Durchführungsvorschrift vom 20. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 37) zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement — eine Einreihung in Schlachtwertklassen nach Maßgabe der §§ 1 und 2 erfolgen.

§ 4

Diese Anordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 5. Dezember 1940.

**Der Leiter
der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements
Körner**

Anordnung

über die Bewirtschaftung von Geflügel.

Vom 15. Dezember 1940.

Auf Grund des § 8 der Achten Durchführungsvorschrift vom 6. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 85) zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement (Verordnungsblatt GGP. S. 63) ordne ich an:

§ 1

Betriebe, die Geflügel bearbeiten (Mästereien), verarbeiten (Schlächtereien) und verteilen (Handelsbetriebe), bedürfen der Zulassung. Über die Zulassung entscheidet der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements. Er kann die Entscheidung über die Zulassung von Kleinhandelsbetrieben dem Distriktschef übertragen.

2. Świnie.

Klasa

- a) od 150 kg żywej wagi i powyżej
- b¹⁾ „ 135 „ — 149,5 kg żywej wagi
- b²⁾ „ 120 „ — 134,5 „ „
- c) „ 100 „ — 119,5 „ „
- d) „ 80 „ — 99,5 „ „
- e) poniżej 80,0 „ „
- g¹⁾ tłuste maciory na słoninę,
- g²⁾ inne maciory,
- h) knury,
- i) późne kastraty.

3. Cielęta.

Klasa

- a) najlepsze cielęta tuczne i ssące,
- b) średnie cielęta tuczne i ssące,
- c) mniejsze cielęta ssące,
- d) małe cielęta.

4. Owce.

Klasa

- a) najlepsze jagnięta tuczne i skopy tuczne,
- b) mniejsze jagnięta tuczne i skopy tuczne,
- c) owce.

§ 3

Za zezwoleniem Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa może również na targach na bydło (na powiatowych targach na bydło) — § 5 ust. 1 piątego postanowienia wykonawczego z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 37) do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie — dzielenie na klasy wartości ubojowej nastąpić według §§ 1 i 2.

§ 4

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 5 grudnia 1940 r.

**Kierownik
Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Körner**

Zarządzenie

o gospodarowaniu drobiem.

Z dnia 15 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 8 ósmego postanowienia wykonawczego z dnia 6 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 85) do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. str. 63) zarządzam:

§ 1

Przedsiębiorstwa, które drób obrabiają (tucznie), przerabiają (rzeźnie) i rozdzielają (przedsiębiorstwa handlowe), wymagają dopuszczenia. O dopuszczeniu rozstrzyga Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa. Może on przekazać rozstrzygnięcie o dopuszczaniu przedsiębiorstw detalicznych Szefowi Okręgu.

§ 2

(1) Der Verkauf von Geflügel auf Märkten oder beim Erzeuger ist nur den gemäß § 1 zugelassenen Mästereien und Schlächtereien gestattet. Die Mästereien und Schlächtereien können nach besonderer Erlaubnisstellen oder Verkäufer, die Erlaubnisstellen besonderer Verkäufer bedienen. Die Erlaubnisstellen bedürfen der Zustimmung durch den Distriktschef.

(2) Die Verkäufer dürfen nicht im eigenen Namen und nicht für eigene Rechnung, sondern nur im Namen und für Rechnung einer Mästerei, einer Schlächtereier oder einer Erlaubnisstelle tätig sein. Sie müssen im Besitz einer vom Distriktschef auf Namen und Wohnort ausgestellten Verkaufsgenehmigung sein. Aus der Verkaufsgenehmigung muß hervorgehen, für welche Mästereien, Schlächtereien oder Erlaubnisstellen der Verkäufer tätig ist.

(3) Die unmittelbare Abgabe von Geflügel durch den Erzeuger an den Verbraucher zum Eigenverbrauch unter Beachtung der einschlägigen Preisbestimmungen ist keinen Beschränkungen unterworfen.

(4) Die Bestimmungen der Verordnung über den Erwerb von gewerblichen Unternehmen, Betrieben und Anteilsrechten im Generalgouvernement vom 23. April 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 171) bleiben unberührt.

§ 3

(1) Die Erlaubnisstellen sind verpflichtet, das gesamte von ihnen aufgekaupte Geflügel an zugelassene Mästereien abzugeben, soweit sie nicht gemäß Abs. 2 als Schlächtereien zugelassen werden.

(2) Auf Antrag können Erlaubnisstellen als Schlächtereien gemäß § 2 Abs. 1 zugelassen werden. Die Erlaubnisstellen müssen sich jedoch auf die Mengen beschränken, die zur örtlichen Bedarfsdeckung im Verkaufsgebiet der betreffenden Erlaubnisstelle benötigt werden. Die zur Schlachtung freigegebenen Mengen werden auf das Zustimmungsprotokoll des betreffenden Gebietes angedeutet. Die freigegebenen Schlachtmengen können von den Schlächtereien auf eigene Rechnung verkauft werden.

(3) Sofern nicht die Voraussetzungen des Abs. 2 gegeben sind, ist den Erlaubnisstellen verboten, das von ihnen aufgekaupte Geflügel auf eigene Rechnung zu schlachten oder zu verkaufen.

§ 4

(1) Als Mästereien und Schlächtereien können nur solche Betriebe zugelassen werden, die die Gewähr für eine einwandfreie Bearbeitung und Verarbeitung der Ware bieten. Es sind insbesondere folgende Voraussetzungen erforderlich:

1. Genügende sachmännische und kaufmännische Kenntnisse der Betriebsleiter und der mit der Mästung und Schlachtung beauftragten Personen;
2. ausreichende, hygienisch einwandfreie Räumlichkeiten, die den veterinärpolizeilichen Vorschriften genügen, sowie die erforderlichen maschinellen Einrichtungen;
3. ausreichende, dem Umfange des Betriebes entsprechende Betriebsmittel.

(2) Die gleichen Voraussetzungen gelten sinngemäß für Erlaubnisstellen, Verkäufer und Verteilerbetriebe.

§ 2

(1) Skup drobiu na targach lub u producenta dozwolony jest tylko tuczniom i rzeźniom, dopuszczonym w myśl § 1. Tucznie i rzeźnie mogą się posługiwać specjalnymi zbiornicami (Erlaubnisstellen) lub skupującymi, zbiornice specjalnymi skupującymi. Dla zbiornic wymagane jest dopuszczenie przez Szefa Okręgu.

(2) Skupującym nie wolno działać we własnym imieniu i na własny rachunek, tylko w imieniu i na rachunek tuczni, rzeźni lub zbiornicy. Muszą posiadać zezwolenie na skup, wystawione przez Szefa Okręgu na ich nazwisko i miejsce zamieszkania. Z zezwolenia na skup musi wynikać, dla jakich tuczni, rzeźni lub zbiornic działa osoba skupująca.

(3) Bezpośrednie oddawanie drobiu przez producenta konsumentowi dla własnego użytku przy uwzględnieniu odnośnych przepisów o cenach nie podlega żadnym ograniczeniom.

(4) Postanowienia rozporządzenia o nabywaniu przemysłowych przedsiębiorstw, zakładów i praw udziałowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 171) pozostają nienaruszone.

§ 3

(1) Zbiornice są obowiązane odprowadzić cały zakupiony przez nie drób dopuszczonym tuczniom, o ile nie są dopuszczone w myśl ust. 2 jako rzeźnie.

(2) Na wniosek mogą być zbiornice dopuszczone jako rzeźnie w myśl § 2 ust. 1. Zezwolenie bicia musi się jednak ograniczać do ilości, które są konieczne dla pokrycia miejscowych potrzeb na obszarze skupu odnośnej zbiornicy. Zwolnione dla uboju ilości zalicza się na kontygent przydziału odnośnego obszaru. Zwolnione ilości uboju mogą być sprzedane przez rzeźnie na własny rachunek.

(3) O ile nie są dane założenia ust. 2, zakazuje się zbiornicom bić lub sprzedawać na własny rachunek skupiony przez nie drób.

§ 4

(1) Jako tucznie i rzeźnie mogą być dopuszczone tylko takie przedsiębiorstwa, które dają rękojmię wolnej od zarzutu obróbki i przeróbki towaru. Wymagane są w szczególności następujące warunki:

1. dostateczne zawodowe i kupieckie wiadomości kierowników przedsiębiorstwa i osób, którym powierzono tuczenie i ubój;
2. wystarczające pod względem higienicznym wolne od zarzutu pomieszczenia, odpowiadające przepisom weterynaryjno-policyjnym, jak również potrzebne urządzenia maszynowe;
3. wystarczający, rozmiarom przedsiębiorstwa odpowiadający kapitał obrotowy.

(2) Te same warunki obowiązują odpowiednio dla zbiornic, skupujących i przedsiębiorstw rozdzielczych.

§ 5

Die Zulassung gemäß des § 1, § 2 Abs. 1 Satz 3 und § 3 Abs. 2 kann widerrufen werden, insbesondere dann, wenn die Voraussetzungen für die Zulassung nachträglich entfallen oder wenn sich herausstellt, daß die erforderlichen Voraussetzungen im Zeitpunkt der Zulassung nicht vorhanden waren.

§ 6

(1) Die zugelassenen Mästereien sind allein berechtigt, Schlachtaeflügel I. Qualität zu verkaufen. Sie sind verpflichtet, diese Ware in der Rechnung, auf der Verpackung und am Tier als I. Qualität kenntlich zu machen. Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements kann vorübergehend Ausnahmen von der Kennzeichnungspflicht der Tiere zulassen.

(2) Als Schlachtaeflügel I. Qualität dürfen nur solche Tiere gekennzeichnet werden, die vollfleischig sind, d. h. die gleichmäßig verteilten Ansatz von Fleisch und Fett auf Brust, Rücken und Schenkel haben. Die Tiere müssen trocken geruht und frei von schlechtem Geruch sein. Die Knochen des Rumpfes dürfen nicht stark hervortreten. Die Haut muß gesunde, weißliche bis gelbliche Farbe mit Naturofanz haben und frei von Verfärbungen sein. Die Haut muß außerdem weich und nicht lederartig, ohne Redern- oder Stoppelrückstände und ohne starke Rupsrisse sein. Bis auf Sonnenhühner darf Schlachtaeflügel I. Qualität nicht älter als ein Jahr sein.

§ 7

Über die bei den Mästereien lebend und geschachtet vorhandene Ware verfügt der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements.

§ 8

(1) Entgegen den Bestimmungen dieser Anordnung in den Verkehr gebrachte Erzeugnisse der Ernährungs- und Landwirtschaft können nach § 4 der Ersten Durchführungsverordnung vom 15. Januar 1940 zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement (Verordnungsblatt GGW. II S. 9) zu Gunsten des Generalgouvernements für verfallen erklärt werden; die Betriebe können bei vorschriftsmäßigem Verhalten der Besitzer oder Betriebsleiter vorübergehend oder dauernd geschlossen werden. Außerdem können gemäß § 4 der Zweiten Verordnung vom 24. Juli 1940 zur Ergänzung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement (Verordnungsblatt GGW. I S. 228) Ordnungsstrafen bis zu unbeschränkter Höhe verhängt werden.

(2) Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung können auch nach der Verordnung vom 15. Januar 1940 zur Ergänzung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement (Verordnungsblatt GGW. I S. 8) mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft werden. Die Strafverfolgung tritt nur mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements ein.

§ 5

Dopuszczenie w myśl § 1, § 2 ust. 1 zdanie 3 i § 3 ust. 2 może być odwołane, szczególnie wtedy, gdy założenia dla dopuszczenia odpadają później, lub gdy się okaże, że wymagane założenia nie istniały w terminie dopuszczenia.

§ 6

(1) Dopuszczone tucznie są jedynie upoważnione sprzedawać drób I. jakości, przeznaczony do bicia. Obowiązane są one oznaczyć ten towar w rachunku, na opakowaniu i na zwierzęciu jako I. jakości. Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa może przejściowo zezwolić na wyjątki od obowiązku znakowania zwierząt.

(2) Jako drób I. jakości przeznaczony do bicia mogą być oznakowane tylko takie zwierzęta, które są pełnomięsiste, t. zn. posiadają równomiernie rozdzieloną warstwę mięsa i tłuszczu na piersiach, grzbiecie i udach. Zwierzęta muszą być skubane na sucho i wolne od złego zapachu. Kości tułowia nie mogą uwydatniać się silnie. Skóra musi posiadać zdrową, białawą względnie żółtawą barwę z naturalnym połyskiem i musi być wolna od zabarwień. Skóra musi być prócz tego miękka i nie sucha, bez pozostałości piór lub szypulek, pozostałych ze skubania i bez silnych okaleczeń, powstałych wskutek skubania. Prócz kur rosółowych nie może drób I. jakości przeznaczony do bicia liczyć więcej niż jeden rok życia.

§ 7

Znajdującym się w tucznicach żywym lub bitym towarem rozporządza Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

(1) Puszczone w obrót wbrew postanowieniom niniejszego postanowienia produkty gospodarki żywienia i rolnictwa mogą być uznane za przypadłe w myśl § 4 pierwszego postanowienia wykonawczego z dnia 15 stycznia 1940 r. do rozporządzenia o gospodarce żywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. II str. 9) na rzecz Generalnego Gubernatorstwa; w razie nieprzepisowego zachowania się posiadaczy lub kierowników przedsiębiorstw, przedsiębiorstwa te mogą być tymczasowo lub na stałe zamknięte. Prócz tego w myśl § 4 drugiego rozporządzenia z dnia 24 lipca 1940 r. celem uzupełnienia rozporządzenia o gospodarce żywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. I str. 228) mogą być wymierzone kary porządkowe do nieograniczonej wysokości.

(2) Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu mogą być również karane podług rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1940 r. celem uzupełnienia rozporządzenia o gospodarce żywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. I str. 8) więzieniem i grzywną do nieograniczonej wysokości lub jedną z tych kar. Ścinanie karne następuje tylko za zgodą Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

Diese Anordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 15. Dezember 1940.

**Der Leiter
der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements
Körner**

§ 9

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 15 grudnia 1940 r.

**Kierownik
Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Körner**

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Außenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Pötkstraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (R.M. 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der Seitige Bogen zu Floty 0,60 (R.M. 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Pötkschließfach 110. Bezahler im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Pötkschkonto Warschau Nr. 400, Bezahler im deutschen Reichsgebiet auf das Pötkschkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitterweise. WBGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Rządzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wchodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.